

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

October.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

tis ducentesimo nonagesimo septimo. Victor autem veteranus illuc fortè transiens, cùm invitatus nollet cum persecutoribus sociari, qui de cæforum spoliis epulabantur, & dolens quòd in illâ legione militare non meruisset: Christianum clarâ voce se esse confessus, à persecutoribus obtruncatur: Cæterisque Martyribus sicut morte, ita honore conjunctus est. *R.* Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Cum audieritis. de communi.

Die V. Octobris.

S. MEINOLPHI CONFESSOR.

Duplex Diæces.

Omnia de communi Confessoris non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos annuâ S. Meinolphi Confessoris tui solemnitate lætificas; concede propitius: ut cujus natalitia colimus, per ejus
ad

ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lectioes I. Noct. de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Meinolphus natalium splendore & opum affluentia, in Westphalia clarissimus, à religiosissima matre Wichtrude (patre non ita pridem Christiano vita defuncto) ad Carolum Magnum, post devictam ab eo patriæ istius gentem Christoque ut plurimum subjugatam, puer est adductus. Quem Carolus paternè suscipiens, baptismatis undis, de sacro eum fonte levans, imposito Meinolphi nomine, statim ablui curat; ac subinde viro notæ sanctitatis Badurado, secundo Paderbornensis Ecclesiæ Episcopo, tradit; apud quem Scholaribus, & Regularibus disciplinis erudiretur. A quo deinde scientiâ provector, morum gravitate,

O 3

ac

ac virtutibus jam maturus, ad ordines sacros vocatus, Diaconus factus, & ad Archidiaconatûs dignitatem evectus est, in quo usque ad finem vitæ permansit.

R. Honestum fecit illum Dominus.

Lectio V.

Cum interim pro Ecclesia ædificanda de apto loco sollicitus esset, divinitûs accidit, ut Subulcus ejus in Sylvis hæreditariis ex improvîso splendorem miræ lucis inter arbusta, cum discutrentium hinc inde cervarum multitudine conspiceret, eâque visione percussus prodigium Domino significaret. Qui de consilio Episcopi id pro divino habentis ostento, locum ipse visitans, dum caliginosâ nocte devotis precibus genuflexus intenderet, eandem secundò vidit. Quare impetrato priûs Imperatoris consensu, ædificium in eodem loco designat; pro quo cùm spatii capaci-

tatem

tatem ac qualitatem inspiceret, aliud ei divinæ aspirationis indicium patenter occurrit. Nam eo in loco, quo nuper viderat cervas motibus instabiles, nunc cervum præstantis corporis, erectis in altum cornibus, (inter quæ signum Dominicæ splendebat crucis, omnem auri fulgorem superantis) vidit accubantem, moxque sibi assurgentem, & denuò ac si Virum sanctum veneraretur, se prosternentem in terram. Quo viso recreatus Monasterium cum Ecclesiâ ibidem fundavit, & congregationi Canonicarum attribuit, locumque nomine Nienbüdeken insignivit.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Tandem consummatis pluribus pro Deo & Ecclesiâ laboribus, tempus adfuit, quo servum suum Dominus ad æternam coronam invitaret: quando plenus virtutibus, &

ætate gravis tertio nonas Octobris
 migravit ad Dominum, corpore in-
 tra fundatam ab ipso Ecclesiam depo-
 sito. Ad cuius sepulchrum alii mira-
 culorum præteritorum famâ, alii spe
 futurorum excitati copiosè conflu-
 ebant. Possederunt autem deinceps
 Reliquias viri sancti unâ cum Mona-
 sterio Canonica; donec anno Chri-
 sti millesimo quadringentesimo octa-
 vo successerunt, vocante eos Wil-
 helmo de monte Episcopo Paderbor-
 nensi, è Swollensi Bethlemo, Ca-
 nonici Regulares S. Augustini, mul-
 tiplici Religionis incremento, & no-
 vendecim Monasteriorum per ipsos
 quâ inchoatorum, quâ instauratorum
 accessione. *R.* Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam c. 19.

Lectio VII.

In illo tempore dixit Jesus discipulis
 suis parabolam hanc: Homo qui-
 dam,

dam nobilis abiit in regionem longin-
quam, accipere sibi regnum & re-
verti. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. quest. Ev. quest. 46.

Regio longinqua Ecclesia gentium
usque ad fines terræ: Reverti se
tamen dicit: abiit enim, ut plenu-
do gentium intraret: revertetur, ut
omnis Israël salvus fiat. Per decem
mnas legem significat, propter De-
calogum. Decem autem servos,
quibus sub illâ positus gratia prædicata
est. Sic enim intelligendum est, eis
datas mnas ad usum, cùm intellexe-
rint eam ipsam legem, remoto vela-
mine, ad Evangelium pertinere. Ci-
ves ejus, qui post eum miserunt le-
gationem, dicentes: se nolle, ut
regnet sibi, Judæi sunt, qui prædi-
cationem Evangelii respuerunt.

R. Iste est.

Lectio

Lectio VIII.

Quòd autem paulò post servi red-
dentes rationem ex eo, quod
acceperant, laudantur, quia lucrati
sunt; significat eos bonam reddere
rationem, qui bene usi sunt eo quod
acceperunt, ad augendas divitias
Domini, per eos qui credunt in eum.
Quod qui facere nolunt, in illo signi-
ficati sunt, qui mnam suam in suda-
rio servavit. Mensam cui danda erat
pecunia professionem ipsam religio-
nis accipimus, quæ tamquam publi-
cè proponitur ad usum necessarium
saluti. *Rx.* Sint lumbi.

Lectio IX.

Quod autem unus eorum, qui bene
usi sunt, decem acquisivit, &
alter quinque significat eos esse ac-
quisitos in gregem Dei, à quibus ipsa
lex per gratiam intellecta est. Ad hoc
pertinent & decem & quinque civi-
tates, quibus eos proponit; Multi-
pli-

plicatio enim intelligentiæ in ipsa varietate ad unum redacta, quasi civitatem facit viventium rationum æternarum. Est enim civitas non quorumlibet animantium, sed rationalium multitudo, legis unius societate devincta. Te Deum laudamus.

Missæ: Os justi. Oratio ut supra. Evang. Homo quidam nobilis, ut in com. post ultimam Missam.

Die IX. Octobris.

SS. DIONYSII ET SOC. MM.

Dup. in Diœcesi Paderb. reliqua ut in Brev. Romano.

Die XXI. Octobris.

SS. URSULÆ ET SOC. MM.

Duplex Diœces.

Omnia de communi Virginum præter propria Ant. ad Magnif. & Oratio ut in Breviario cum Comm. S. Hilarionis.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Ursulam virginem Britannia genuit parentibus Regibus & Christianis,

nis, à quibus ab ipsâ infantia; legibus Evangelicis instituta, brevi ad sanctitatis apicem conscendit, ut, adhuc tenera, Deo virginitatem consecrarit. Sed cum ejus pulchritudinis, & perfectæ virtutis famâ Rex gentilis permotus, eam filio suo, regni hæredi, conjugem posceret; parentem, metu fluctuantem & anxium, divinitus monita, bono jubet esse animo, regiisque postulatis acquiescere, tali lege conjugii constituta, ut, ad virginitatis exercitationem, sibi virginibus undecim millibus assignatis, triennii darentur induciæ; sponsus interim, fidei Christianæ præceptis informatus, salutari baptismatis lavacro ablueretur. Annuit piis Ursulæ votis sponsi pater, & exercitum virgineum, utriusque regni studiis & opibus collectum ei trasmisit, Deo conatus eorum secundante.

Æ Prop-

R. Propter veritatem.

Lectio V.

Voti compos Ursula, tot puellarum millia ad Christi fidem, castitatis amorem, & martyrii lauream præparavit. Et triennio nondum evoluto, cum conscensâ classe, piis exercitationibus in mari pro more suo virgines navarent operam, immisso coelitus vento, navibus per mare delatis in ostia Rheni, prosperâ velificatione Coloniam Agrippinam pervenerunt. Ubi cum Ursula comilitonibus suis nocte proximâ sibi datum oraculum de martyrii coronâ toti societati ibidem loci post reditum ex urbe Romanâ promissâ, fideliter exposuisset; actis Deo gratiis, in eam unanimes coeunt sententiam, ut decursâ peregrinatione Romanâ, coelitus inspiratâ, ad constitutum certaminis locum quàm citissimè revertentur. R. Dilexisti.

Lectio

Lectio VI.

Unde Basileæ relictis navibus, itinere pedestri Romam contenderunt: ibi locis sacris visitatis, se Deo Sanctisque commendarunt; magno facto è Clero Romano, Præsulibus Italiae, & aliis fidelibus, societatis incremento: & conscensis iterum Basileæ navibus, Moguntiam pervenerunt. Sponsus verò, divinitus monitus, cum ibidem virginibus occurrisset, & solemniter cum multis sociis baptizatus esset, Coloniam versus, omnes martyrii promissi cupidi, tunc ab Hunnis obsessam navigarunt. A quibus ob Christi fidem trucidatis immaniter omnibus, tandem Ursula, quòd, Christo datam fidem servans, oblatum impii Tyranni conjugium respueret, ictu sagittæ transverberata, eandem virginitatis & martyrii divinitus promissam coronam obtinuit. Hunnis ve-
10

rò subito pavore diffugientibus, populus Coloniensis sacra martyrum corpora, studiosè collecta, piè & honorificè in locis virgineo sanguine purpuratis sepelivit, ædificata desuper Ecclesia, quam exustam Clematius postea restauravit; cui delatus is honor est, ut nullum exinde cadaver humanum illic tumularint. Ibidem sanctus Cunibertus Episcopus, dum sacrificaret, indicio columbæ sepulchrum, & corpus S. Ursulæ virginis & martyris meruit invenire.

℞. Afferentur Regi.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum decem virginibus. Cum reliq. de comm. 9. lect. (ex 2. una) & Comm. S. Hilarionis in Laud. & Miss. Loquebar. orat. cum secr. & postcomm. prop. Epist. Fratres: De virginibus præceptum Domini.

Do.

Dominica ante Festum OO. SS.

FESTUM REDUCTIONIS

RELIQUIARUM S. LIBORII,

Duplex Majus Diœces.

*Omnia de comm. Conf. Pont. præter
propria.*

*In Hymn. Iste Confessor. mut. tert.
vers.*

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus,
qui Ecclesiam tuam in Confes-
sione Sancti Nominis tui solidasti:
præsta quæsumus; ut quæ Sancti
Liborii Confessoris tui atque Ponti-
ficis annua recolit solemniam, ejus
apud te suffragiis ab omni mereatur
adversitate liberari. Per Dominum.

*Lectioes primi Nocturni Fidelis
Sermo, de communi Conf. Pont.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Postquam sacrum Corpus Sancti
LIBORII Cenomanorum Episcopi
multis prodigiis celebre, octo ferè

secul.

sæculorum spatio, præcipuo in ho-
 nore à Christi fidelibus habitum, in
 Æde Cathedrali Paderbornensi quie-
 verat, Anno Reparatæ Salutis vige-
 simo secundo supra millesimum sex-
 centesimum, quarto Kalendas Fe-
 bruarias heterodoxi, captis quibus-
 dam Oppidis vicinis, eamdem etiam
 Urbem occupârunt. Quâ occasione
 cum prædicta Ecclesia, ejusque Or-
 namenta diriperentur, venerandæ
 illæ exuviæ ex argenteâ Tumbâ, quæ
 ab impiis Violatoribus disrupta, &
 in nummos deindè conversa fuit, ex-
 tractæ, vilique mappâ involutæ, per
 varia loca delatæ sunt. Quod qui-
 dem facinus (ut memoriæ proditum
 est) inultum non sinens Altissimus,
 violationis Auctorem, ejusque Mi-
 litares copias paulò post multis cladi-
 bus, & gravissimis ærumnis affecit.

Rx. Inveni David.

P. Autumn.

P

Lectio

Lectio V.

Pretiosus abductorum Ossium thesaurus à FERDINANDO unà cum Archiepiscopatu Colonjensi Paderbornensem quoquè Præsulatum obtinente, nec non ab hujus Ecclesiæ Canonicis, sedulò conquisitus, tandem apud Nobiles, & Catholicos Conjuges Neovillerii in Lotharingiâ Castri Dominos inventus est, qui illum è Raptoris manu vindicatum, mirisq̃ue signis (piâ sic referente traditione) in supplicantium solatium cælitùs illustratum, Aulico in Sacello colendum servabant. Quamobrem memorato Antistite agente, Sacræ Reliquiæ feliciter inde receptæ, ac decimo septimo Kalendas Julias, Anno ejusdem Sæculi vigesimo tertio, Marienforesti propè Bonnam Brigittini Ordinis Cænobio, ejus jussu ad custodiam fuerunt reconditæ, ubi deinceps ob diversas adhuc rerum,

&

& temporum vices in quartum annum detentæ sunt.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Pravis intereà Sectæ Lutheranæ erroribus, quibus Cives Paderbornenses adhæserant, non sine cælestis Patroni sui ope ejuratis electum pignus ad Arcem Neuhusanam asportatum fuit: atque hinc Anno vigesimo septimo præfati Sæculi, Dominicâ Omnium Sanctorum festivitatem præeunte, quæ die Mensis Octobris postremâ contigit, novæ Urnæ magnificentissimè elaboratæ inclusum, splendidissimâ supplicatione, in Civitatem universo Populo, qui vel ex finitimis locis advenerat, exultante, ac plaudente, illatum, pristinae sedi, & venerationi in Cathedrali restitutum est. Itaque rei gestæ memoria, prædictâ Dominicâ recurrente, Ecclesiastico Officio quotan-

nis celebrari coepit, exindeque cultus Beati Præfulis, quem Catholicæ Religionis hostes evertere tentaverant, per complurium Beneficiorum operationem, præsertim in Liberatione à Nephriticis doloribus, nec non per Particularum ejus Ossium, supremis etiam Principibus devotè flagitantibus, factam distributionem, & subsecutam multis in regionibus earum expositionem grande accepit incrementum.

Ry. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

*Homilia in Evang. Homo peregrè.
de comm. Conf. Pont.*

Nona Lect. & com. Dom.

*Missa: Statuit. orat. cum secr. &
Postcom. prop. ut in festo Die 23. Julii.
Ex Indulto Sacræ Rituum Congregationis die
30. Mensis Septembris 1738. pro omnibus
tam Sæcularibus, quàm Regularibus utrius-
que Sexûs de beneplacito Sanctissimi Domini
nostri Papæ CLEMENTIS XII.*

Die